posted unposted

ty!po

Brown ribbed envelope containing a series of nine sheets – three leaves from a hundred years old dictionary; three with an af affixed envelope containing a surprise; and three on various paper.

Typeset with lead and wood type from 5–480 pt.Woodcut and linocut. Printed on Korrex Nürnberg (38×50cm) and Adana (8×5") presses at Officina typographica Kvisgaardensis, Denmark.

at oversætte hans Christelig

Men derudi er Villien alt de roses. Reenb. I. 211. Lov og Er al den Trest, det Intet, Ew. (1914).I.126. *Her ligger giorde Malt, | Og det var Al Alt hvad jeg har, er en fiin (Stavleknegt og en Redekam havde Grevskab! HCAnd. VI. mindes, det er al den Del i M Verden, der fra nu af vil vær at mindes, slet ikke mer. J. et bord og to stole var alle der fandtes i stuen | al hend en blomst i haaret] en blomst i haaret | ja og hvad han svarede | | (dagl.) det, knap nok; "lige det". (eg forstaaelse af en sætning, hvis (det er det hele.) som kan naa ell. lign.). Fruen (fik) saadan en at det var alt det, hun gad l umodne Jordbær paa min Taler Tilsk. 1799.623. forlanger jeg. mer de (med) Olie; det er al veed hvad en Flaske Viin er f. Ing. VS. II.74. sa. EM. II.161. De sig udad, det var lige alt det holde Baaden op mod Vejret. Ar I. 220. jf. Feilb. I. 17, 21. Esp. 3. (i samme bet.: *Det er alt, | At jeg mit eg Øie. Hrz. NG. (1868). 285. mit eg alt, a an formaaede at standse ren raabte ham an. Drac frei mest, s alt, f. (for) for. r alt. "Her vort e vi først vil v Ploug. I i alt el idtr.) al stærk tilsammen SO. I. 14 menl sammenlæ af d te pos r vi i alt 2 50 Ø alt i al ar alle omsto i betragt i det store of heder (if. 74). Alt i Alt y Grandseigne Richelieu en typisk t 18. Aarhundrede. t i alt maa man sige. Brandes. Volt. at bogen er et erligt arbejde ty. alles in allem) † alt i alt subst.: den, som formaar alt. Alt i Alt, den Sidste og den gud). Tullin. (Sk Vid. III. 32). Alt i Alt hos hans Herre. VSO. Lilie, som kan lue (o: en un Du Rose, som kan gaae! . . |

i Alt. Ochl. L. I. 132. 7.3) med a

n. ent.: æda. mæþ allu, oldn. m med allo; nu kun som foræld. po dial., jf. Feilb. samt Levin: "Endn alm. paa Landet og hos gamle

fuldstændig; helt; ganske, DFU.nr.2.1.

dersom ieg tredie Gang havde kommet need

(s: under vand), hafde ieg bleven der med

alle. Ereboe. 13. Brors. 116. 171. Gram.

Breve. 255. (de) have andraget paa Presfrihedens Ophævelse, . . men ere afviiste

alle. Abrah. TG.20. "Om slig en Æt, herlig og saa stolt, | Saa tidlig skulde ergaa med alle. Grundtv.PS.II.220. b. m. nægtelse: aldeles ikke; slet ikke. heller de sore med hannem, eller , eller ikke med alle. DL.1-16-18. 6-19-4. VSO. 7.4) alt om alt (?) hos Hrz.), se alt i alt (7.2). Alt om saa kan man heller ikke forlange den tand af et Fruentimmer. Hrz. II.50. VIII.12.48. XVI.212. sa.JJ. II.149. naar alt kommer til alt, naar alle endigheder tages (med) i betragtning. kommer Alt til Alt, er det dog bedre, hist vi drukne, end om her vi hænges. Poet III. 285. Bogh. III. 52. Madeelle lo højt og sagde: - Jeg er dog, Alt kommer til Alt, ingen Gudindeind IF 44.

ind. IF.44.

ord): al (nu sj.), alt ell, alle sammen, stærkere udtr. end det enkelte al(t) ell. t, (ada. all samæn (AM.), oldn. allr t, allir) saman; især dagl.) 8.1) (l. br.) al 1. døer (præsten) imellem St. Barolomæi Dag og St. Mortens Dag, da skal e efterlevende) beholde det Aars Tiende sammen. DL.2-13-3. Kommer noget kib til Skade paa et andet Skibs Anker, om ligger foruden Boje, da skal det Skib, om ingen Boje haver, betale den andens kade alsammen *smst.4—3—8*. det øvrige olk altsammen bøiede sig paa deres Knæ. Dom. 7. bleve men | Naar det mer, sammen ngan laud. 156). tte al OH.I.det for Øjene. og vel; d ei alta 84. (den j der skeer lling ad rden leget deraf, n Ha nst. Betr. I. 18. alp Altsan nting der hjalp. JPJac. II. der var ker kom og Tanker gik, 376. men ge t Altsammen brød idelig let sar rgsmaal frem. smst. 407. af al 3 (især om noget forud omtalt ell. Forfængeligheders Forfænge-Altsammen Forfængelighed. Præd. *(tyven blev) Kiørt ud, vendt om, tet, hængt; | Men, som man snart ærke det, | Altsammen overmaade Bagges. I. 169. (kæltringerne) fødes, sig, og dø - Altsammen paa Rejser. JIA25. Ved Siderne staae de gamle eter og Sibyller. Altsammen har et antisk Udseende. Hauch MfU 253. 8.4) al 4, især 41. I staae i Dag allesammen for Herren Eders Guds Ansigt. 5Mos.29.10. denne Slægt skal ingenlunde forgaae, førend disse Ting skee allesammen (1907: førend alle disse Ting ere skete). Marc. 13.30. Lar os glæde os allesammen. Holb. KR.III.9. *Ja, det er Gammen | At alle-

db

TYPOALLAROUNDTHECLOCK!

bet. 1.1) (nu kun bibl.). koll.; af kom, især af dyr. dine Øxnes Affodning og dit Smaakvægs megen Yngel. 5Mos.7.13. 1Mos.4.4. Det kongelige Stutterie her paa Stedet, holdes for eet af de beste. Vinter og Sommer gaaer Affedningen under aaben Himmel i Skovene. EPont Atlas II.320. Affoding af Bier. VSO. | † om afkom af mennesker. 1Mos.48.6 (Chr.VI). 1.2) † (dyrs) unge; (menneskes) barn. en koe og en 10 førdte han biørn skal gaae i græs, deres affødninger (1871: Unger) skal ligge hos hverandre. Es. 11. 7 (Chr. VI). *Naar Lokes Affødninger løste bestige | Den bristende Bi-frost. Pram (Rahb. I.B. I. 310). 2) @ mer ell. mindre billedlig: som er født ell. frem-bragt af; som ved fødsel ell. herkomst tilhører. jeg, der var en Affødning af den jade, en virkelig, oprindelig Affødning 20 (overf.; l. br.). Jeg kan til hy Naturen, om dens Affødning 11 Tid paa Dagen afføre virkelig. Naturen, om dens Affødning (o: blomsten) er koket. sa. T.194. vi, Bourgeoisiets Affødninger. sa. F. 11.277. || som stammer ned fra; "efterkommer"; "ætling". (den) heroisk-episke Poesie, med dennes sildi-Affødning af dem endnu angiver os det Sted. CBernh. V. 156. den romerske Litteratur som Kunstform er en Affødning af den græske. Sal.XI.546. || om hvad der opstaar som produkt, resultat olgn. af noget. ikke blot Ugeblade, men alle Pressens Affødninger vare underkastede Politierettens frygtelige Tribunal. Birckner. Tr. 9. En Affødning af det vaagnende politiske Liv hos os .. var det illustrerede Vit- 40 tighedsblad "Corsaren". Davids. KK. 300. TroelsL.III.91. Den kunstneriske Evne til at udvide og forvandle sin Sjæl er en Affødning af den religiøse Trang til (at) lade sig besætte. VilhAnd.BT.65.

Affolge, en. (efter ty. abfolge; kun hos olge Kierly) sekvens. ikke sige se være er endt Chi at je irde .. o hver Aff af det r Sagte. 234.

1.337 else -sel M ta 1.1) † ud qn. sig t nn a orte e ha be a ler et ger naar nder saa stor Forandring, som

det Danske Sprog har lidt, saa affører det sin gamle Natur, og ifører sig en nye. Hoysg.1.Pr.14. Storm.SD.179. | m. personobj. kongen befol, at de skulde afføre

Jonathan af sine klæder (1871: a. J. hans Klæder), og føre ham i Purpur, 1Makk, 10.62 (Chr. VI). da Philiserne kom, til ihietslame; at affere (187. plyne da fandt de Sar Og de afførde aben. og toge hans nsobj. 1 Kron. 10 (i tales) af-H.I.76 iførdte han ge Dragt, Kirkens Fac De afstod for førte hende den andes.IX.154. | især reft. han skal er. 3 Mos. Klæder og føre sig i 6.4. Jeg kander de smukk Kvinder, der aidrig, uden maaske i E hed, af-M. 22. omhelst ingsind. Kierk.VI.186. Brandes.II.35 a vidt skal jeg afføre mig min eger lighed som Hustru ..., at jeg ikke ! at modtage dine Elskerin Gjel.W.93. 2) † føre bed at afføre Høe gere og svagere Affødninger. Molb.F.335. Skolen, som Kirkens Affødning. HNClaus. Tale.(1843).6. i vore Dage er disse Træer ikke ganske forsvundne, idet en enkelt 30 gaa i borgen) haver afført (1871: jaget) mægtige mænd fra deres huus, at de maatte fare vild iblant fremmede folk. Sir. 29.22 (Chr.VI). || faa til at afvige (fra det rette olgn.). at afføre et Menneske fra Lyksaligheds Veye. Spectator. 223. de Steder Aabenbaringen som, ilde brugte, . . afføre os ikkun længere fra (maalet). Basth, AaT.246. 2.2) aflede (vand). afføre Vandet fra Agre, Enge eller Moser. Forordn. 25/61790. § 6. VSO. 3) fjerne tarmindholdet gennem endetarmen; især i præs. part.: afførende Midler. Apot. (1791). 156. Panum. (aloe og krotonolie) virke stærkt afførende. MellH. I.22. | † (rognen af skægkarper) affører baade for oven og for neden (2: virker som brækmiddel og afføringsmiddel)

for ema relse re dit ore nd.B: at se, turlig an af bning. g, en. til af 3. MO. eren tadig ge ne ti vor Affø v.Be), || k ent del, de ørir v sel rik; par

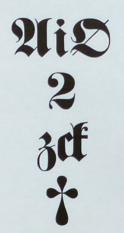
(† fk. -gaaen. VSO.) ell. (nu kun foræld., bet, 2) -gangen. vbs. Afgang (s. d.). (glda, afgaa, afgange, ada af gangæ, jf. mnt. afgan, ty. abgehen) 1) gaa fra et sted; begive sig af sted. 1.1) † i al alm. Liig-ProcesSIL

A
BC
DEFG
HIJKLM
NOPQ
RST
UVWXYZ
ÆØ
Å

Fette Fraktur 72 p

SKRIFTprøve

TYPE specimen

SCHRIFTprobe

VII.4. JVJens.D.153. 2) (nu sj.) til Andagt 3: som føler ell, er udtryk for fromhed; from; gudfrygtig. mange Jøder VI og 1907: gudfrygog an aulus og Bartige rome nat andægtig. strong Kone. E. dægvige Billed Sm 290. og Kobbere Snorre.II.29. var) kydsk gtig. Molb *hun er cat Andægtig lidt melankol M.I.14. || red Ilig. (de tende bet : gudel M at være andægti Erc. VI.103. an oveni n andægtig. 46. ægtige Klasterbro matiske Held de tysk tikere . . havde bragt paa Mode. Bray Goe.II.153. Andægtighed, en. af andægtig 1 (føles ofte som et mindre delt udtr. end Andagt; jf. PEMüll. 145). Moth. A126. I hendes Aasyn laa . . Fromhed. eller bedre, Andægtighed. Blich.III.266. Heib.Pros. VII.76. *Til Opmuntring og Belønning | For din Flittighed i Skolen Og Andægtighed i Kirken. PalM.VI.228. Søndags-Forestilling være en Art Afla Andægtighed i en til ugeneret at lee en Kierk, VII.446. | (8p. m Onsdagen var der mu aa deriksberg Slot . . I dægtighed til Mus ytt ed D KK2) (nu sj.) af andægti nd hee den Fane, man de Veiret, hvis man ikk vilde kke hag paa de høieste Steder. Hauch.MfU.34.

forfæd-gien: medre, især om adelige. (i ge lemmerne af det ældste kendt slægtled, der udelukkend bestod of adelige stallet kan altsaa kun 6 080 I.828. j At ha sign le, h alle ens dbO. re var Moth_A1 E_1 neS gner) Ahner n sla re Acl ns I Holb.Pa 85. as Fa og Olde ar a info et i holderie at kand e si Ahner n k 801. Herskab, 33 go egne og rigtige Ahner, og rigtige Ahner, skulde ge de udi Ar-mod? Om jeg nu ikkun vil regne 2 Styk sig dog til en forbandet Summa. sa. DR. 1.2. (dragten) er tarvelig, og taler intet om høie Aner eller Rigdomme. Ew. VII. 134. *At den er altid med Visdom fød, | der sexten Aner og flere tæller. PAHeib. US.606. smst. 366. *en Biskop peger end |

Paa de gamle Bispemænd, | Som paa sine sexten Aner. Grundtv. PS. III. 346. *Ahnerne, | Der oliemalt' i gyldne Rammer hang. Pal M. V.15. saa lo Hertugen af de faa Aner højt. Schand.IF.16. Paa fædrene kunde (Oehlenschläger) regne op sine ner af Organister. PHans. III.3. derne giver t Qvarteer d Glos indre den kar hn nle Batalalderlige 39 ver in til fari F sine Ahids ner di Paludan. Holberg. Dan R benhavn-(18. nı ske r lade sig ese ede Krigsaar al.III.379. Junkerens Børs ert (kaster sit Pengestykke til hende). Her den sidste Ahne (a: efterkommer, af en berømmelig Slægt. Drachm. ætlin BK.7

II. ane, v. ['a'no] († a(h)nde. vAph. (1759 og 1764). Thaar H.33. jf. Leth (1800)). præs. aner ['a'nər, l. br. 'a'nər]; præt. -ede ell. (sj.) -te (Brandes. III. 633). vbs. -else, ing (s. d.). (laant i beg. af 18. aarh, fra ty. ahner a(h)nden, vistnok afl. af an, egl. "paakomme" (om drømme ubestemt forudfølelse olg af digt); have en ubestemt. restilling, en svag for-2718 et bestaaende forhold). 1) me bre r efter pron. det: Denne nig. Høysg.S.78. *Det ah-Ul an ne on, at det for tilig er. r anet mig, at min Broder e b. min Banemand. Molb.EPl. 73. Mig anede intet Godt. Hauch. I. 458. f. Ane, en. iswr i fit. aner ['arnər] (ænyd. 40 Hrz.IX.302. *Det aned os jo ikke, | Da (fit.) anher (Kalk.III.12025, jf. I.61; sml. Anhær); laant fra mnt. anen, jf. ty. ahnen, fit. af ahn(e), bedstefader, stamfader; besl. m. lat. anus, gammel kone)

1. Ane, en. iswr i fit. aner ['arnər] (ænyd. 40 Hrz.IX.302. *Det aned os jo ikke, | Da (sidste Gang vi saaes. Winth.HF.306. Det anede hende, at han havde haft en eller of the control of the c anden alvorlig Oplevelse, Pont LP VIII.
77. Bergstram.IBA. || (1000), bestemt af et adv.: *Kong Knud tet vorder trang: | Den Drot det a e. Ing. VSt. 22. | † dep.: vee vad ahnes Jngd. II. 98. bævende 94. 0.179 . en person *det sl logi Thaar.H. du *Tause stod af Engler .34. Smerte. Bagsieldne Far Som ane Høje Naturens Øie. Ochl. L.I. 25. id dybt men det ykket indr fatte de ede S der i ty Begreber. sa. Er.I.189. Havet, som man herfra ligesom mere aner end overseer. Molb.Breve. von Achten for hver Ahne, saa løber det 60 28. skjøndt hun ikke forstod Ordene, anede hun dog, at de angik hende. Blich. (1846).VII.96. "Hvad Sjælen dybest aner og fornemmer | Ud over Læbens Mure sjelden gik. PalM, I. 97. fremstiller han ikke de ærbareste Koner, om hvem Ingen turde vove at ahne Noget, som be-